

پیکربندی Active Directory

این PDF به صورت تصویری و مرحله به مرحله توضیح داده شده است.

www.NetworkBooks.ir

www.TejaratServer.ir

برگرفته از پروژه های عملی شرکت

فصل سوم

پیکربندی Active Directory

NetworkBooks.ir

داشتن یک مدیریت متمرکز بر روی تمامی منابع شبکه از جمله: کاربران، گروه‌ها، اعضای هر گروه، پرینترها و سایر اشیائی که در شبکه دخیل هستند امری مهم و حائز اهمیت می‌باشد. یکی از موارد مهم در مدیریت اشیاء شبکه، داشتن کنترل دقیق بر نحوه و نوع عملکرد اشیاء است. Active Directory ابزاری است که ویندوز سرور با استفاده از آن به کنترل و مدیریت اشیاء موجود در شبکه می‌پردازد. هر شیء که بخواهد در شبکه با سایر اشیاء تعامل داشته باشد ابتدا باید در Active Directory ثبت شده باشد. در واقع با ثبت اشیاء در Active Directory عملیات احراز هویت برای شیء صورت می‌پذیرد.

در ابتدای این فصل به‌تراست تا با انواع حالاتی که می‌توان یک شبکه را در سازمان پیاده کرد آشنا شده و سپس به بررسی بیشتر Active Directory پردازیم.

انواع شبکه‌های سازمانی

انواع شبکه‌ها از نظر سطح عملکرد در ویندوز به دو دسته Workgroup و Domain تقسیم می‌شوند که در ادامه این موارد توضیح داده خواهد شد.

Workgroup

معمولاً در شبکه‌هایی که کمتر از 50 کامپیوتر وجود دارد، از این نوع شبکه استفاده می‌شود. در این نوع شبکه سروری وجود نداشته و تمامی کامپیوترها می‌توانند هم سرور و هم کلاینت باشند (در واقع یک شبکه نظیر به نظیر است). در این نوع از شبکه‌ها هر کامپیوتر به‌صورت کاملاً مستقل عمل کرده و با کامپیوترهای دیگر در ارتباط است. هر کاربر تنها می‌تواند از کامپیوتری استفاده کند که نام کاربری‌اش در آن ثبت شده باشد. به‌عنوان مثال اگر که نام کاربری X در PC1 وجود داشته باشد، کاربر نمی‌تواند در PC2 با استفاده از همان نام کاربری به سیستم وارد شود و در واقع اطلاعات کاربری و اشیاء شبکه به‌صورت محلی در هر کامپیوتر ذخیره شده‌است.

☑ در شبکه Workgroup برای ترجمه نام به IP از پروتکل NetBIOS استفاده می‌شود (در فصل 2 با نحوه کارکرد پروتکل NetBIOS آشنا شدید).

مشکلی که در این شبکه وجود دارد این است که اگر در شبکه تعداد کامپیوترها افزایش پیدا کند، شبکه در کارایی دچار اختلال خواهد شد. به‌عنوان مثال فرض کنید در یک شبکه 500 کامپیوتر وجود دارد، حال اگر 100 کامپیوتر به‌صورت همزمان بخواهند باهم ارتباط داشته باشند باید از پروتکل NetBIOS استفاده کرده و اقدام به ارسال Broadcast کنند. بنابراین مجموعاً 499×100 بسته بیهوده در شبکه ارسال خواهد شد که در این حالت، شبکه کارایی خود را از دست می‌دهد و بسیار کند می‌شود و در بعضی مواقع شبکه از کار می‌افتد. راه‌حلی که برای رفع این مشکل

پیشنهاد شده است استفاده از Domain بوده که باعث می‌شود تا کارآیی شبکه تا حد زیادی افزایش یابد.

در حالت کلی توصیه می‌شود تا در شبکه‌هایی که بیش از 20 کامپیوتر وجود دارد، از Domain بجای Workgroup استفاده شود تا بتوان بار ترافیکی که پروتکل NetBIOS به شبکه تحمیل می‌کند را کاملاً حذف کرد. البته تکنیک‌های دیگری برای کاهش Broadcast‌های تولید شده توسط پروتکل NetBIOS در شبکه مانند پیاده‌سازی سرور WINS وجود دارد.

دامین Domain

همان‌گونه که گفته شد در هنگامی که از حالت Workgroup استفاده می‌شود تعداد کاربران محدود است اما در هنگام استفاده از Domain هیچ‌گونه محدودیتی وجود ندارد. در واقع در هنگام استفاده از Domain یک سرور به صورت اختصاصی تعیین می‌شود تا در آن کلیه نام‌های کاربری و اشیاء تعریف و ثبت شود. در این حالت کلیه اشیاء موجود در شبکه وابسته به سرور خواهند بود چراکه تمامی اطلاعات اشیاء در سرور ذخیره می‌شود. با توجه به این که کلیه اطلاعات کاربران در سرور مرکزی نگهداری می‌شود پس در نتیجه در یک سازمان، کاربر محدود به استفاده از یک کامپیوتر نبوده و می‌تواند با نام کاربری خودش از هر کامپیوتری وارد شده و به امور خود بپردازد. از آنجایی که تمامی امور توسط سرور انجام می‌گیرد، مشکل Broadcast در شبکه حل شده و بار اضافی به شبکه تحمیل نخواهد شد. استفاده از این روش دارای مزایای خاصی بوده که در ادامه به بررسی آن‌ها خواهیم پرداخت.

مزیت‌های Domain

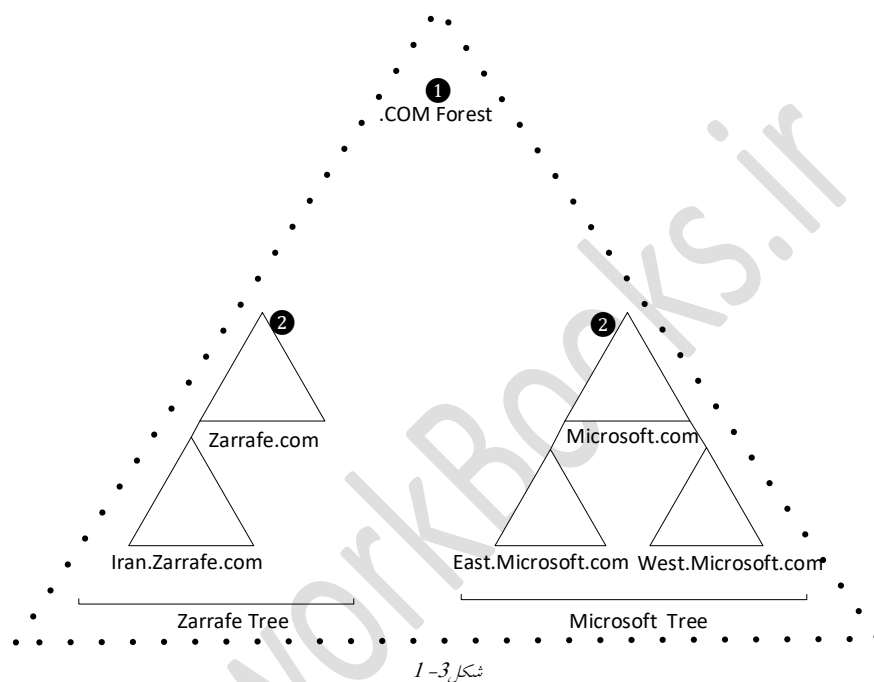
- هر کاربر که در سرور Domain معتبر باشد، می‌تواند از پشت هر کامپیوتر عضو دامنه به سیستم وارد شده و به سرویس‌های مورد نیاز خود دسترسی داشته باشد.
- به دلیل وجود مدیریت متمرکز امنیت تامین شده بیشتر خواهد بود.
- به دلیل وجود سرور DNS دیگر خبری از ترافیک‌های Broadcast که ناشی از NetBIOS می‌باشد نبوده و مشکل عدم کارایی و کندی سرعت شبکه حل شده است.
- استفاده از ساختار نام‌گذاری سلسله مراتبی که به آن FQDN یا Fully Qualify Domain Name گفته می‌شود.

ساختار سلسله‌مراتبی در دامنه

درواقع ماهیت اصلی Active Directory سلسله مراتبی بودن آن در پیاده‌سازی است، به این صورت که در بالاترین سطح از ساختار سلسله‌مراتبی Forest وجود دارد و در داخل یک Forest می‌تواند

یک یا چند Domain وجود داشته باشد که هر کدام از Domainها شامل یک سری بخش های کوچکتر بانام OU (Organization Unit) است که اشیا موجود در شبکه در این OUها قرار خواهند گرفت.

برای درک بهتر مفاهیم Forest, Domain بهتر است تا به شکل 3-1 کنید:

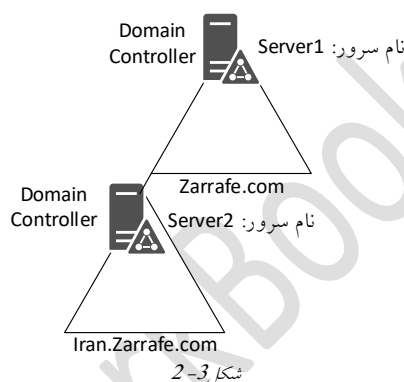
1 Forest: اولین شیء که در هنگام پیاده سازی Active Directory می بایستی ایجاد شود Forest بوده و در برگیرنده سایر اشیا خواهد بود. به عنوان مثال در یک Forest بانام COM وجود دارد. در Forest مفهومی به نام Schema وجود دارد که در آن اطلاعات مربوط به اشیا و ویژگی های اشیا ذخیره می شود.

ویژگی (Attribute): هر شیء در Active Directory دارای یک سری ویژگی است. به عنوان مثال شیء کاربر شامل نام، نام خانوادگی، آدرس ایمیل و... می باشد.

2 Domain: دامنه یک شیء بوده که تحت Forest ایجاد می شود و در واقع یک ساختار جامع در شبکه است که تمامی نام های کاربری، کامپیوترها، پرینترها و سایر سیستم های تحت شبکه را به صورت متمرکز مدیریت می کند. با توجه به شکل 3-1 دو دامنه با نام های Zarrafe.com و Microsoft.com وجود دارد که در Forest با نام COM قرار دارند. توجه داشته باشید در هر دامنه می توان یک یا چند زیر دامنه ایجاد کرد که مطابق با شکل 3-1 در دامنه Zarrafe.com یک

زیردامنه و در دامنه Microsoft.com دو زیردامنه وجود دارد. به هر دامنه اصطلاحاً یک درخت گفته می‌شود. به‌عنوان مثال در شکل 3-1 دو درخت بانام‌های Zarrafe.com و Microsoft.com وجود دارد که در راس هر درخت ریشه دامنه یا اصطلاحاً Root Domain قرار دارد.

هر دامنه و هر زیردامنه‌ای که ایجاد می‌شود باید دارای یک کنترل کننده باشد به این معنی که هر دامنه باید بر روی یک سرور پیاده‌سازی و نصب گردد. به‌عنوان مثال به شکل 3-2 توجه کنید که دامنه Zarrafe.com و زیردامنه Iran.Zarrafe.com هر کدام دارای یک کنترل کننده یا Domain Controller هستند.

تا اینجا با مفاهیم پایه و ابتدایی از ADDS تا حدودی آشنا شدید. بهتر است قبل از پرداختن به جنبه‌های پیاده‌سازی این Role و بررسی بیشتر جزئیات، با چند مفهوم که در ADDS کارآیی دارد آشنا شوید.

آشنایی با سطوح عملیاتی در Domain و Forest

با پیشرفت ویندوز سرور یک سری ویژگی و قابلیت‌های جدیدی به ADDS اضافه شده است. به‌عنوان مثال در ویندوز سرور 2016 قابلیت‌های جدیدی به ADDS اضافه شده است که ویندوز سرور 2003 از پشتیبانی آنها عاجز می‌باشد. به همین دلیل شرکت مایکروسافت به‌ازاء هر ویندوز سرور یک سطح عملیاتی تعریف کرده است تا بتواند بین نسل‌های متفاوت سازگاری به‌وجود آورد.

در ویندوز سرور سطوح عملیاتی که پشتیبانی می‌شود در زیر نوشته شده است.

سطوح پشتیبانی شده در ویندوز سرور 2016:

- Windows Server 2016
- Windows Server 2012
- Windows Server 2008
- Windows Server 2003

سطوح پشتیبانی شده در ویندوز سرور 2012:

- Windows Server 2012
- Windows Server 2008
- Windows Server 2003

سطوح پشتیبانی شده در ویندوز سرور 2008:

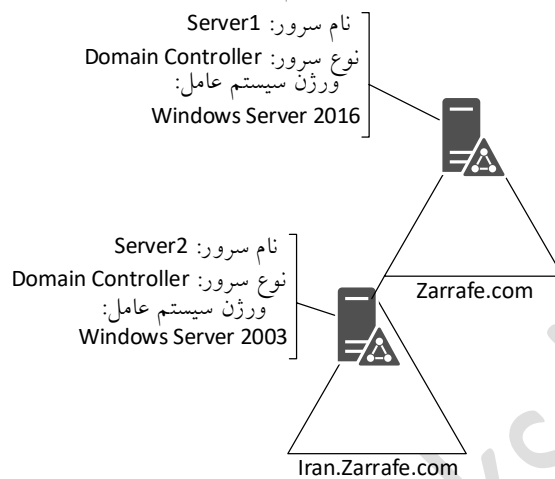
- Windows Server 2008
- Windows Server 2003

سطوح پشتیبانی شده در ویندوز سرور 2003:

- Windows Server 2003

سطح عملیاتی دامنه (Domain Functional Domain)

همان‌گونه که گفته شد هر دامنه می‌تواند دارای یک یا چند زیر دامنه باشد. سرورهایی که بر روی آن‌ها دامنه و یا زیر دامنه نصب و پیاده‌سازی می‌شود ممکن است نسخه‌های متفاوتی از ویندوز سرور بر روی آن‌ها نصب شده باشد. به همین دلیل باید برای عملکرد صحیح دامنه و زیر دامنه‌ها سطوح عملیاتی یکسانی را انتخاب کرد. برای درک بهتر این موضوع به شکل 3-3 توجه کنید. دامنه‌ای با نام Zarrafe.com و زیر دامنه‌ای با نام Iran.zarrafe.com وجود دارد که به ترتیب بر روی Server1 و Server2 نصب شده‌اند. برای این‌که هر دو سرور بتوانند در دامنه به درستی با یکدیگر ارتباط برقرار کنند بایستی در یک سطح عملیاتی قرار گیرند. حال با توجه به شرایط موجود هر دو سرور باید در سطح عملیاتی Windows Server 2003 قرار گیرند.

شکل 3-3

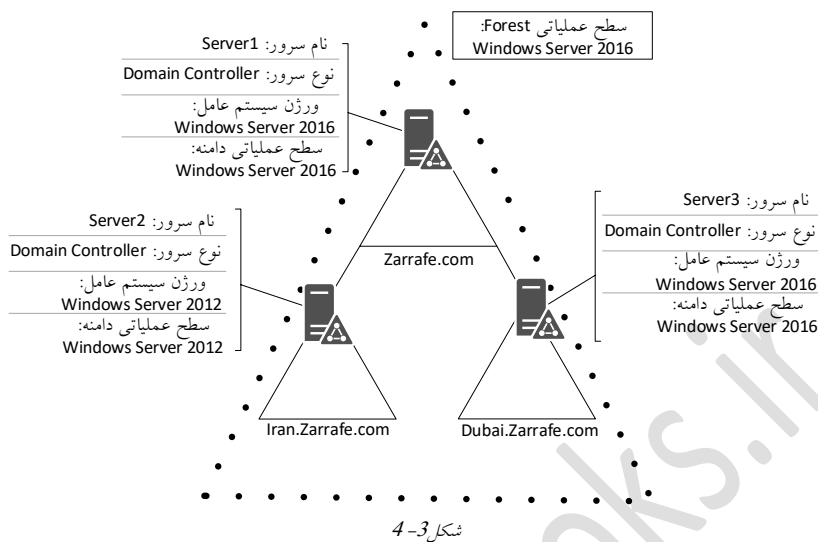
به صورت پیش فرض در زمان نصب و راه اندازی ADDS در ویندوز سرور 2016، اگر سطح عملیاتی دامنه بر روی 2003 تنظیم شود، دامین تنها از ویژگی های 2003 پشتیبانی خواهد کرد.

سطح عملیاتی Forest

باتوجه به مطالب گفته شده در Forest چندین دامنه را می توان تعریف کرد. سطح عملیاتی Forest توسط اولین DC درون اولین دامنه مشخص می شود. برای درک بهتر این موضوع به مثال زیر توجه کنید.

مثال:

در شکل 3-4 دامنه ای بانام Zarrafe.com در Forest ی بانام com ایجاد شده است. در دامنه Zarrafe.com دو زیر دامنه با نام های Iran.Zarrafe.com و Dubai.Zarrafe.com وجود دارد. سطح عملیاتی Forest توسط Domain Controller ی که درون Zarrafe.com قرار دارد تعیین می شود چراکه اولین دامنه ای است که باعث ایجاد Forest می شود پس در نتیجه باتوجه به شکل 3-4 سطح عملیاتی Forest برابر با 2016 تنظیم خواهد شد. هنگامی که سطح عملیاتی Forest مشخص شد تمامی دامنه و زیر دامنه هایی که در Forest قرار می گیرند، باید در سطح- عملیاتی مشابه و یا کمتر نصب شوند. به عنوان مثال باتوجه به مثال گفته شده، دیگر نمی توان دامنه ای با سطح عملیاتی بالاتر از 2016 نصب کرد.

طراحی و پیاده‌سازی Domain

در هنگام پیاده‌سازی اولین دامنه (Domain) به موارد زیر توجه نمایید:

- آیا دامنه‌ای از قبل در سازمان وجود دارد؟
- نام دامنه چه چیزی باشد؟
- چه تعداد دامنه نیاز است؟
- آیا سرور DNS در دامنه وجود دارد؟
- سطح عملیاتی دامنه چه خواهد بود؟
- آیا سرور DNS دیگری در سطح شبکه وجود دارد؟

ارتقا ADDS از ویندوز 2012 به 2016

ویژگی‌ها و Attribute های ویندوز سرور 2016 به نسبت ویندوز سرور 2012 دارای یک سری افزایش یافته است. بنابراین قبل از ارتقا ویندوز سرور 2012 به نسخه سرور 2016 باید این Attribute ها را یکسان‌سازی کنید و برای انجام این کار از دستور Adprep استفاده می‌شود. زمانی که نیاز باشد تا یک DC با سطح عملیاتی Windows Server 2016 به Forest ی با سطح- عملیاتی پایین تر اضافه شود باید ابتدا دستور Adprep /Forestprep را اجرا نمایید. برای اضافه کردن DC به دامنه‌ای با سطح عملیاتی پایین تر نیاز است تا از دستور Adprep /Domainprep استفاده شود.

جهت اضافه کردن RODC به Forest ی با سطح عملیاتی پایین تر نیاز است تا از دستور Adprep/Rodcprep استفاده شود.

☑ توجه داشته باشید که دستور Adprep در طول نصب AD در ویندوز سرور 2016 به صورت خودکار اجرا می گردد.

تا به اینجای کار مفاهیم تئوری مرتبط به ADDS را مورد بررسی قرار دادیم. حال بهتر است تا در اولین قدم از بخش عملی این Role را نصب و پیاده سازی کنید.

تمرین 3-1

عنوان: پیاده سازی ADDS در شبکه ای با تعداد 300 کامپیوتر

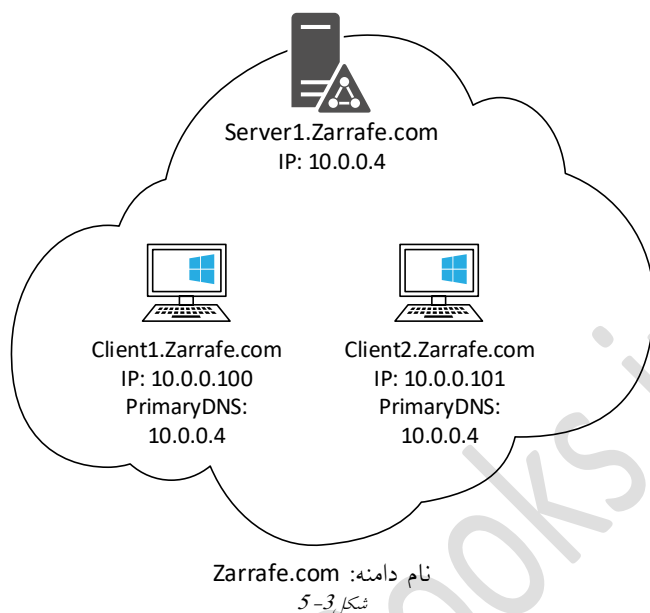
شرح: در این تمرین قصد بر آن است تا سرویس ADDS را بر روی سرور نصب کرده و یک کامپیوتر را به دامنه Join کنید. در ادامه چندین نام کاربری به AD اضافه کرده و به دامنه Logon کنید.

اهداف:

- آشنایی با نحوه نصب و پیکربندی ADDS
- آشنایی با نحوه Join کردن کلاینت به دامنه
- آشنایی با نحوه ساخت نام کاربری در ADDS
- نحوه وارد شدن به دامنه با استفاده از نام کاربری

تجهیزات و پیش نیازها:

- یک ویندوز سرور 2016 با آدرس IP: 10.0.0.4
- یک یا چند کلاینت ویندوز 8 با آدرس IP: 10.0.0.100 و آدرس PrimaryDNS: 10.0.0.4

مراحل تمرین:

- گام 1 نصب سرویس AD و Promote کردن آن
- گام 2 عضو کردن کامپیوترهای کلاینت در دامنه (یا همان سرور AD)
- گام 3 ایجاد چند کاربر درون سرور AD
- گام 4 وارد شدن از طریق یکی از کاربران به کامپیوترهای کلاینت

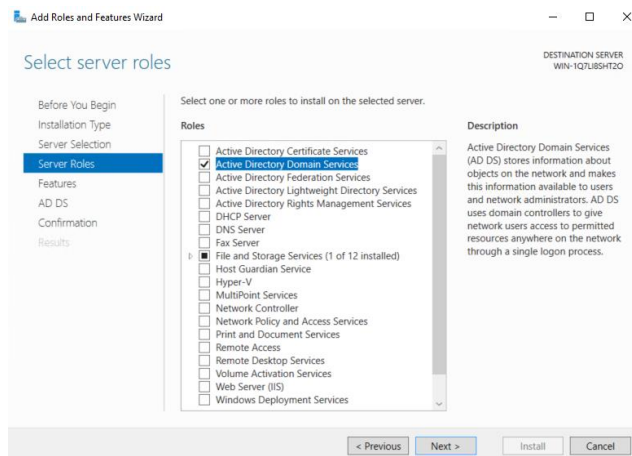
گام 1 نصب سرویس AD و Promote کردن آن

در اولین قدم به منظور نصب و راه اندازی AD، نصب Role و در ادامه Promote کردن سرور است. Promote کردن سرور عملیاتی است که بعد از نصب Role صورت پذیرفته و سرور را آماده به سرویس دهی می کند.

برای نصب Role مراحل زیر را انجام دهید.

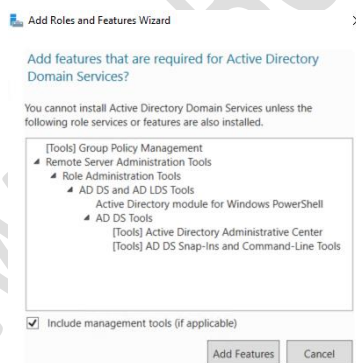
1. Server Manager را باز کرده و بر روی Add Roles and Features کلیک کنید.
2. در صفحه Before you begin بر روی Next کلیک کنید.
3. در صفحه Select Installation Type دکمه رادیویی Role-Based را انتخاب کرده و بر روی Next کلیک کنید.
4. در صفحه Select Destination Server دکمه رادیویی Local Machine را انتخاب کنید.

5. در صفحه Select Server Roles گزینه Active Directory Domain Services را انتخاب کنید.

شکل 3-6

6. بعد از انتخاب این گزینه یک پنجره محاوره‌ای مبنی بر نصب Feature‌های پیش‌نیاز که موردنیاز AD است درخواست می‌شود. بر روی دکمه Add Features کلیک کنید.

شکل 3-7

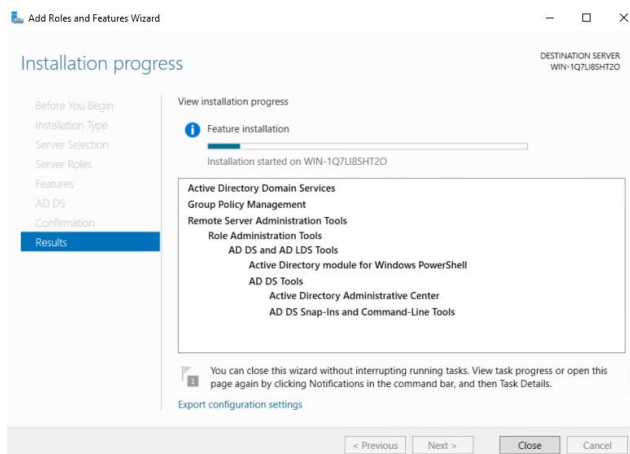
7. بر روی Next کلیک کنید.

8. در صفحه Select Features موارد پیش‌فرض را تغییر ندهید و بر روی Next کلیک کنید.

9. در صفحه Information بر روی دکمه Next کلیک کنید.

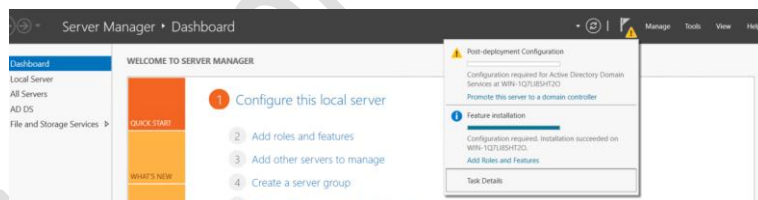
10. در صفحه Confirmation Installation بر روی دکمه Install کلیک کنید.

11. صفحه Installation Screen مراحل نصب نمایش داده می‌شود.

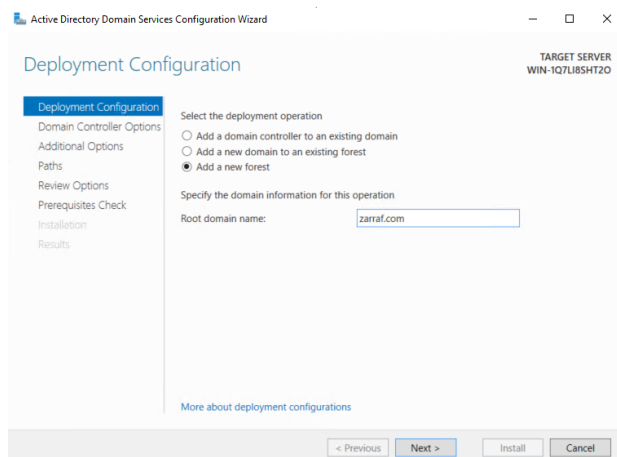
شکل 3-8

12. بعد از کامل شدن نصب بر روی دکمه Close کلیک کنید.
13. Server Manager را بسته و سرور را Restart کنید.
14. بعد از Restart شدن با نام کاربری Administrator وارد شوید تا Server Manager به صورت اتوماتیک باز شود.
15. در قسمت Notification بر روی لینک Promote this Server to Domain Controller کلیک کنید.

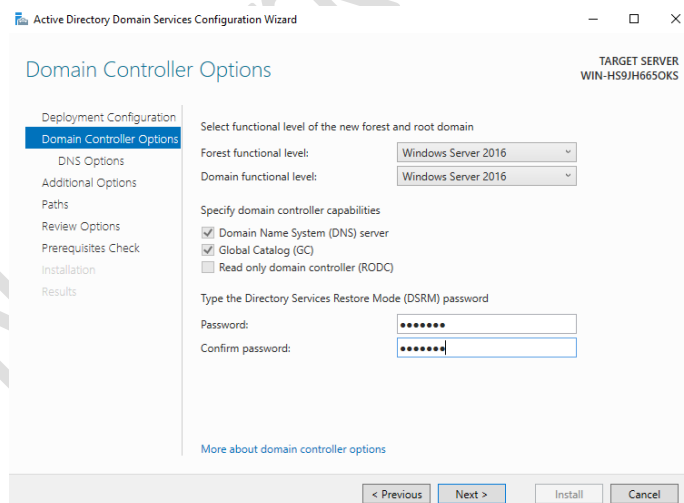
شکل 3-9

16. در این مرحله تنظیمات Domain Controller را انجام خواهید داد. قصد شما ایجاد یک Domain Controller بر روی یک دامنه جدید و در یک Forest جدید است. در صفحه Deployment Configuration دکمه Add a New Forest را انتخاب کنید. حال نیاز به وارد کردن Root Domain Name است که ما در اینجا Zarrafe.com را وارد کردیم. بر روی Next کلیک کنید.

شکل 3-10

17. در صفحه Domain Controller Options گزینه‌های زیر را تنظیم کنید.
- از دو قسمت Function Level گزینه Windows server 2016 انتخاب کنید.
 - مطمئن شوید که گزینه‌های DNS و Global Catalog انتخاب شده باشند.
 - در این قسمت یک رمزعبور پیچیده در نظر گرفته (به عنوان مثال 123@qwe) و سپس بر روی Next کلیک کنید.

شکل 3-11

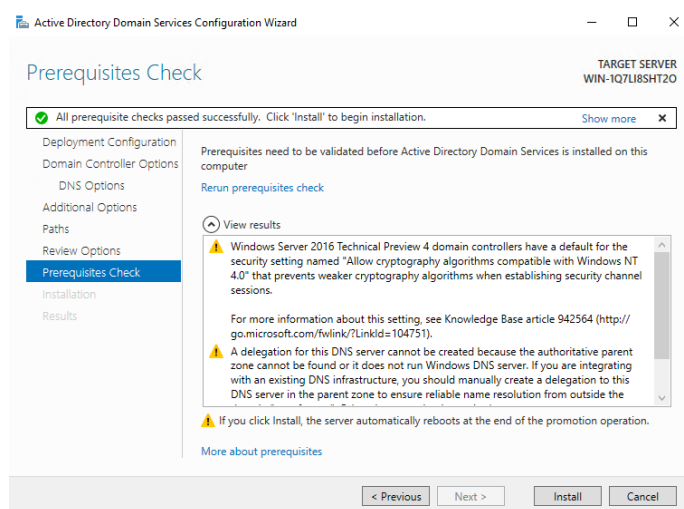
18. در پنجره DNS Options بر روی Next کلیک کنید.
19. در پنجره Additional Options موارد پیش فرض NetBIOS Domain Name را پذیرفته و

برروی Next کلیک کنید.

20. در پنجره Paths مسیرهای پیش فرض را پذیرفته و برروی Next کلیک کنید.

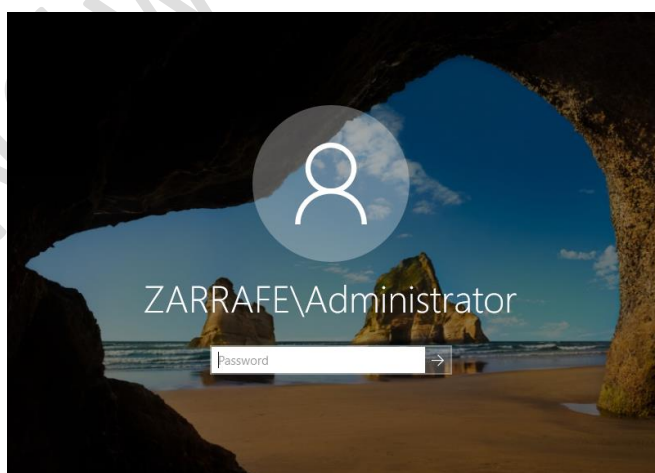
21. در پنجره Review Options تنظیمات صورت گرفته را بررسی کرده و برروی Next کلیک کنید.

22. در پنجره Prerequisites Check برروی دکمه Install کلیک کنید.

شکل 3-12

23. بعد از اتمام مراحل نصب، سیستم به صورت اتوماتیک Reboot شده و با نام کاربری Administrator وارد شوید.

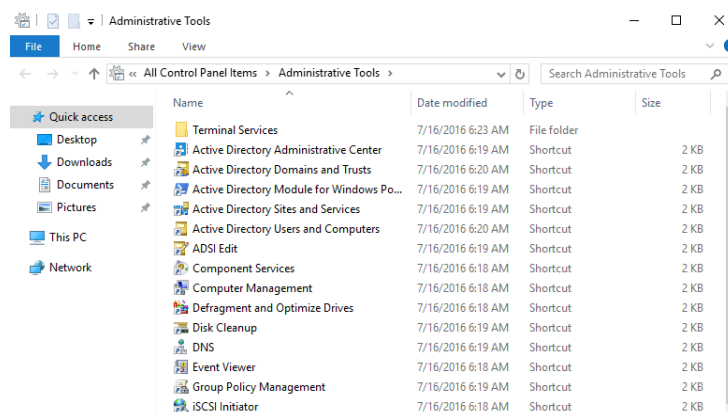

شکل 3-13

24. Server Manager را ببندید.

25. بروی منو Start کلیک کرده و Administrative Tools را انتخاب کنید.

26. حال باید موارد مربوط به Active Directory که در اینجا اضافه شده است را ببندید.

شکل 3-14

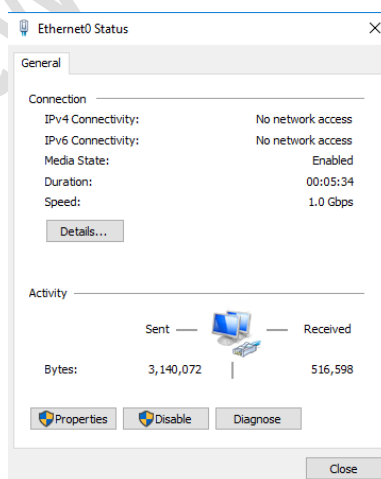
27. پنجره Administrative Tools را ببندید.

گام 2 Join کردن یک کامپیوتر به AD (عضویت یک کامپیوتر در دامنه)

در قدم اول برای Join کردن کامپیوتر به دامنه، ابتدا باید تنظیمات آدرس IP را بروی کلابنت انجام دهید.

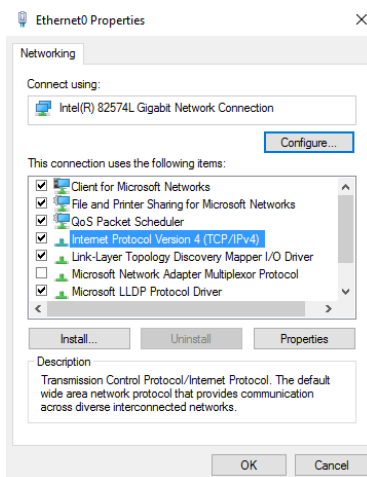
1. به Control Panel رفته و Network Sharing Center را اجرا کنید.

2. بروی نام کارت شبکه کلیک کرده تا قسمت تنظیمات مربوطه باز شود.

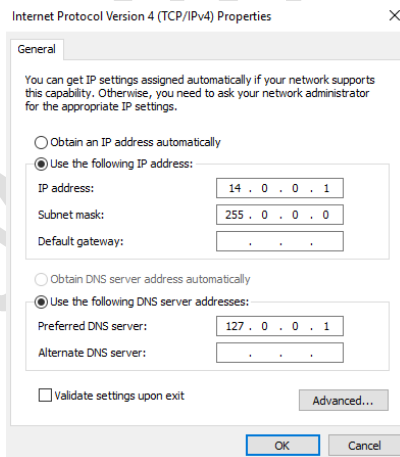
شکل 3-15

3. بروی Properties کلیک کرده و در پنجره باز شده بر روی 4 Internet Protocol دوبار کلیک کنید.

شکل 3-16

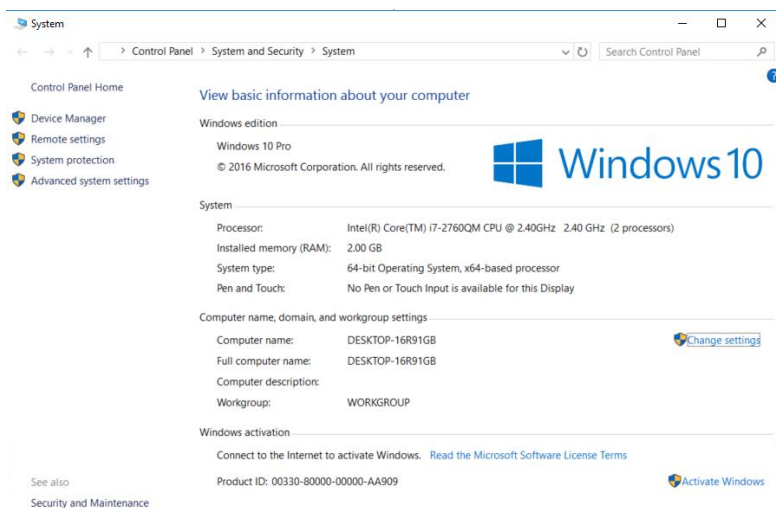
4. در پنجره باز شده تنظیمات را مطابق با شکل انجام داده و بر روی OK کلیک کنید.

شکل 3-17

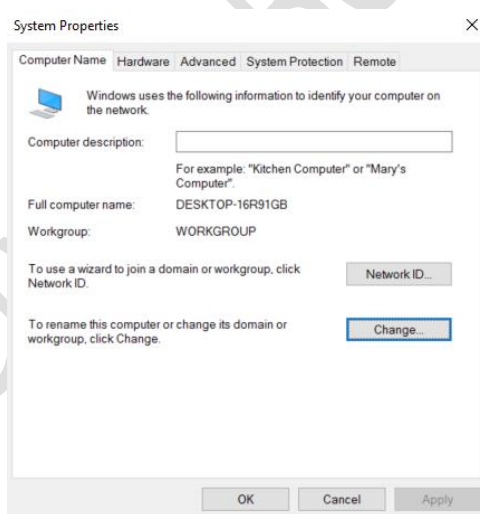
5. در کامپیوتر کلاینت که دارای ویندوز ۷ یا ۸ و یا ۱۰ است بر روی آیکن My Computer راست کلیک کرده و Properties را انتخاب کنید.

6. در پنجره System بر روی لینک Change Setting در قسمت Computer Name کلیک کنید.

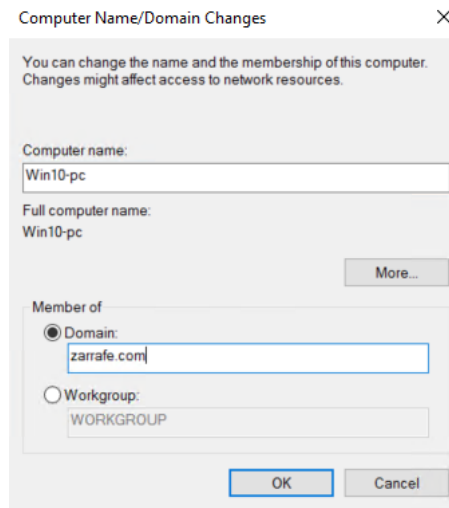
شکل 3-18

7. بروی دکمه Change که در کنار Workgroup قرار دارد، کلیک کنید.

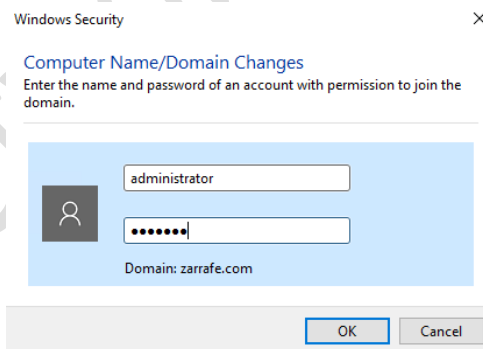
شکل 3-19

8. در بخش Member of گزینه Domain را انتخاب کنید و نام دامنه zarrafe.com را وارد نمایید و بر روی OK کلیک نمایید.

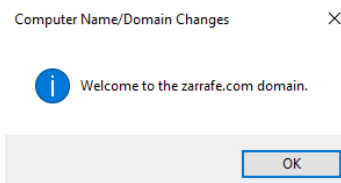
شکل 3-20

9. در ادامه پنجره‌ای باز شده که نام کاربر و رمز عبور مدیر دامنه را درخواست می‌کند. نام کاربری و رمز عبور مدیر دامنه (نام کاربری: Administrator و رمز عبور: 123@qwe) را وارد کرده و سپس بر روی دکمه OK کلیک کنید.

شکل 3-21

10. در صورتی که با موفقیت به دامنه وصل شدید یک پنجره محاوره‌ای به شما پیام خوش آمدگویی خواهد داد.

شکل 3-22

11. در نهایت پیامی مبنی بر Reboot کردن سیستم جهت اعمال تغییرات به شما نشان داده خواهد شد، بر روی Restart Now کلیک کنید.

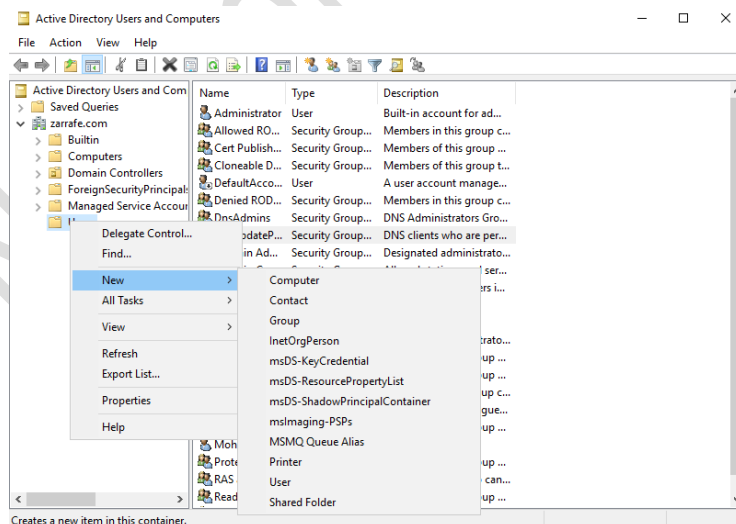
گام 3 ایجاد چند کاربر درون سرور AD

وارد سرور AD شوید و از Administrative Tools کنسول Active Directory Users and Computers (ADUC) را اجرا کنید.

1. از Administrative Tools کنسول مدیریتی ADUC را باز کنید.

2. در قسمت سمت چپ زیر شاخه Zarrafe.com را باز کنید.

3. بر روی User راست کلیک و گزینه New و سپس User را انتخاب کنید.

شکل 3-23

4. مطابق با شکل 3-24 اطلاعات را وارد کرده و بر روی Next کلیک کنید.

New Object - User

Create in: zarrafe.com/Users

First name: Test Initials: []

Last name: Account

Full name: Test Account

User logon name: Test @zarrafe.com

User logon name (pre-Windows 2000): ZARRAFE\ Test

< Back Next > Cancel

شکل 3-24

5. در قسمت بعد رمزعبور را وارد کرده و مطابق با عکس گزینه‌های مربوطه را تنظیم کنید.

New Object - User

Create in: zarrafe.com/Users

Password: []

Confirm password: []

User must change password at next logon

User cannot change password

Password never expires

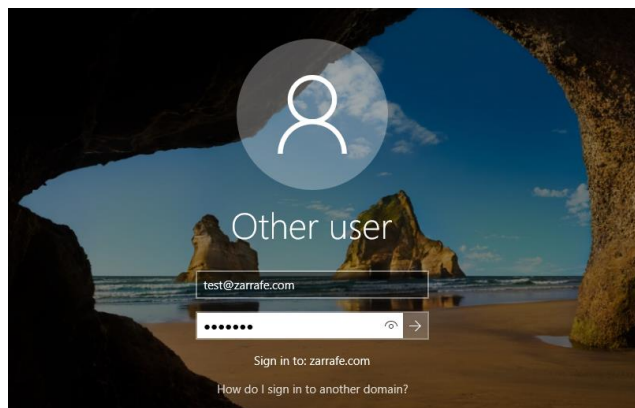
Account is disabled

< Back Next > Cancel

شکل 3-25

5. در قسمت بعد بر روی Finish کلیک کرده تا فرآیند ایجاد کاربر خاتمه یابد.

گام 4 وارد شدن از طریق یکی از کاربران به کامپیوترهای کلاینت
 حال که یک کامپیوتر را به دامنه Join کردید و نام کاربری را ایجاد کردید، از کامپیوتر کلاینت
 Logoff کرده و در صفحه Logon مطابق با شکل 3-26 نام کاربری و رمز عبور را وارد کنید.

شکل 3-26

استفاده از ابزارهای مدیریت Active Directory

- بعد از نصب AD چندین ابزار در قسمت Administrative Tools اضافه خواهد شد که شامل:
- **Active Directory Administrative Center**: این قسمت به شما امکان انجام امور مربوط به Active Directory را از یک نقطه مرکزی می دهد. مواردی که در این قسمت وجود دارد شامل:
 - Reset کردن رمز عبور کاربران
 - ساخت یا مدیریت حساب های کاربری
 - ساخت یا مدیریت گروه ها
 - مدیریت کامپیوترهای شبکه
 - ساخت یا مدیریت Organizational Units و Containers
 - اتصال به یک یا چندین دامنه
 - فیلتر کردن داده های Active directory
 - **Active Directory Domain and Trust**: از این کنسول به منظور کنترل ارتباطات (Trust) بین دامنه ها، مشخص کردن سطوح عملیاتی Domain و Forest و تعیین UPN استفاده می شود.
 - **Active Directory Sites and Services**: با استفاده از این کنسول می توان محدوده توزیع داده های مربوط به AD در سطح Forest را مشخص کرد.

- **Active Directory User and Computers**: جهت مدیریت کامپیوترها و کاربران در محیط AD استفاده می‌شود.
- **Active Directory Module for Windows PowerShell**: مجموعه‌ای از دستورات برای مدیریت AD با استفاده از Power Shell است.

نحوه نصب AD در حالت Server Core

در ادامه به نحوه نصب AD بر روی Server Core خواهیم پرداخت که برای این منظور بهتر است تمرین زیر را انجام دهید.

تمرین 2-3

عنوان: نحوه نصب AD بر روی Server Core

شرح: در این تمرین قصد برآن است تا بتوان ADDS را بر روی ویندوز Server Core نصب کنید. از آنجایی که حالت Server Core در برخی موارد استفاده می‌شود انجام این تمرین خارج از لطف نیست.

اهداف:

- تغییر نام سرور در Power Shell
- تغییر زمان در Power Shell
- تغییر رمزعبور مربوط به کاربر Administrator در Power Shell
- تغییر تنظیمات آدرس IP در Power Shell
- نصب ADDS در Power Shell

تجهیزات و پیش‌نیازها:

- ویندوز سرور 2016 با حالت نصب Server Core

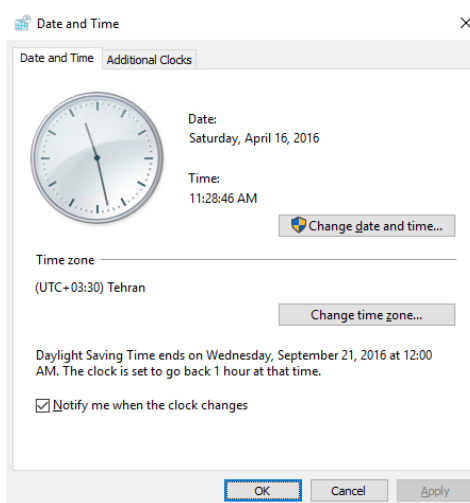
مراحل تمرین:

- گام 1** تنظیمات ساعت و اختصاص IP به سرور
- گام 2** تنظیم رمزعبور روی سرور و تغییر نام سرور
- گام 3** نصب DNS و AD روی سرور

گام 1 تنظیمات ساعت و اختصاص IP به سرور

1. در Command Prompt عبارت `cd\windows\system32` را وارد کرده و دکمه Enter را فشار دهید.

2. `timedate.cpl` را تایپ کرده و تنظیمات مربوط به تاریخ، منطقه زمانی و زمان را انجام دهید، بر روی OK کلیک کنید.

شکل 3-27

3. Netsh را تایپ کرده و دکمه Enter را فشار دهید.

4. Interface را نوشته و دکمه Enter را فشار دهید.

5. IPv4 را نوشته و دکمه Enter را فشار دهید.

6. برای دیدن آدرس IP و کارت شبکه‌ای که آدرس IP به آن اختصاص داده شده است، عبارت Show IP را نوشته و دکمه Enter را فشار دهید.

همان‌گونه که در خروجی دستور Show IP مشاهده می‌کنید، اینترفیس Ethernet0 با شماره 7 شناخته می‌شود. بنابراین برای اعمال تغییرات روی این اینترفیس باید در دستور مرحله بعد از شماره اینترفیس استفاده کنید.


```

Administrator: Command Prompt - netsh
C:\Users\Administrator>netsh
The following helper DLL cannot be loaded: WCNNETSH.DLL.
netsh>interface
In future versions of Windows, Microsoft might remove the Netsh functionality
for TCP/IP.

Microsoft recommends that you transition to Windows PowerShell if you currently
use netsh to configure and manage TCP/IP.

Type Get-Command -Module NetTCPIP at the Windows PowerShell prompt to view
a list of commands to manage TCP/IP.

Visit http://go.microsoft.com/fwlink/?LinkId=217627 for additional information
about PowerShell commands for TCP/IP.
netsh interface>ipv4
netsh interface ipv4>show ip

Interface 1: Loopback Pseudo-Interface 1
Addr Type DAD State Valid Life Pref. Life Address
-----
Other Preferred infinite infinite 127.0.0.1

Interface 7: Ethernet0
Addr Type DAD State Valid Life Pref. Life Address
-----
Manual Preferred infinite infinite 14.0.0.1

netsh interface ipv4>

```

شکل 3-28

Set address name = "7" source=static address=10.0.0.1 mask=255.0.0.0 gateway=10.0.0.10

```

Administrator: Command Prompt - netsh
netsh interface ipv4>show ip

Interface 1: Loopback Pseudo-Interface 1
Addr Type DAD State Valid Life Pref. Life Address
-----
Other Preferred infinite infinite 127.0.0.1

Interface 7: Ethernet0
Addr Type DAD State Valid Life Pref. Life Address
-----
Manual Preferred infinite infinite 14.0.0.1

netsh interface ipv4>show ipset address name = "13" source=static address=10.0.0.1 mask=255.0.0.0 gateway=10.0.0.10
The following command was not found: show ipset address name = "13" source=static address=10.0.0.1 mask=255.0.0.0 gatewa
y=10.0.0.10
netsh interface ipv4>

```

شکل 3-29

در اینجا از آدرس 10.0.0.x استفاده کرده‌ایم، حال شما می‌توانید بسته به تنظیمات محلی خودتان Address، Mask و Gateway را تغییر دهید.

7. با استفاده از دستور Show IP می‌توانید تنظیمات صورت گرفته را مشاهده کنید.

8. Exit را وارد کرده و Enter را فشار دهید.

گام 2 تنظیم رمزعبور بروی سرور و تغییر نام سرور

1. دستور * Net User Administrator را تایپ کرده و دکمه Enter را فشار دهید.

2. رمزعبور خود را وارد کرده و سپس آن را تأیید کنید (در اینجا ما از qwe@123 استفاده کرده-

ایم).

```
Administrator: C:\Windows\System32\cmd.exe

C:\Windows\system32>net user administrator *
Type a password for the user:
Retype the password to confirm:
The command completed successfully.

C:\Windows\system32>
```

شکل 3-30

3. برای تغییر نام کامپیوتر دستور زیر را وارد کرده و دکمه Enter را فشار دهید.
Netdom renamecomputer %computername% /newname:ServerA

```
Administrator: C:\Windows\System32\cmd.exe - Netdom renamecomputer WIN-1Q7LI8SHT20 /newname:ServerA

C:\Windows\system32>Netdom renamecomputer %computername% /newname:ServerA
This operation will rename the computer WIN-1Q7LI8SHT20
to ServerA.

Certain services, such as the Certificate Authority, rely on a fixed machine
name. If any services of this type are running on WIN-1Q7LI8SHT20,
then a computer name change would have an adverse impact.

Do you want to proceed (Y or N)?
-
```

شکل 3-31

4. Y را وارد و دکمه Enter را فشار دهید.
 5. با دستور Shutdown /t /t 0 سیستم را Reboot کرده و بعد از بالا آمدن به سیستم وارد شوید.
گام 3 نصب DNS و AD روی سرور
 1. PowerShell را تایپ کرده و دکمه Enter را فشار دهید.
 2. برای نصب DNS در محیط PowerShell دستور زیر را تایپ کرده و دکمه ENTER را فشار دهید.

Add-WindowsFeature DNS

```
Administrator: Windows PowerShell
PS C:\Users\Administrator> Add-WindowsFeature DNS
```

شکل 3-32

3. در محیط PowerShell دستور زیر را تایپ کرده و دکمه Enter را فشار دهید.
Add-WindowsFeature AD-Domain-Services
 به وسیله این دستور Role مربوط به Active Directory Domain Service بر روی سرور نصب می-شود.

```
Administrator: Windows PowerShell
PS C:\Users\Administrator> Add-WindowsFeature AD-Domain-Services
```

شکل 3-33

4. پس از نصب ADDS در این مرحله باید سرور دامنه را Promote کنید که برای انجام این کار در PowerShell دستور Import-Module ADDSDeployment را اجرا کنید و سپس دستور Install-ADDSForest را وارد کنید.

```
Administrator: Windows PowerShell
PS C:\Users\Administrator> Import-Module ADDSDeployment
PS C:\Users\Administrator> Install-ADDSForest

cmdlet Install-ADDSForest at command pipeline position 1
Supply values for the following parameters:
DomainName: _
```

شکل 3-34

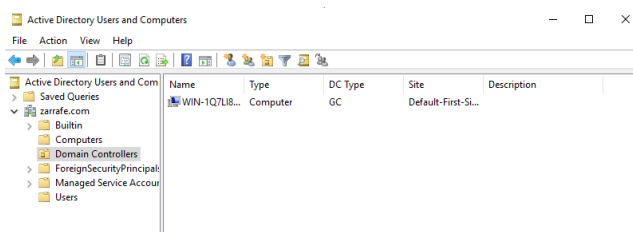
5. نام دامنه خود را وارد کنید و دکمه ENTER را فشار دهید، در این تمرین zarrafe.com را وارد کرده‌ایم.
6. در مرحله بعد از شما رمز عبور Administrator برای حالت Safe Mode درخواست می‌شود.
7. رمز عبور را تایپ کرده و Enter را فشار دهید.
8. را نوشته و دکمه Enter را فشار دهید.
9. AD نصب شده و سیستم به صورت اتوماتیک Reboot خواهد شد.

بررسی صحت نصب Active Directory

پس از نصب AD جهت اطمینان از صحت و درستی نصب می‌توانید از روش‌های زیر استفاده کنید:

استفاده از کنسول مدیریتی ADUC

یک روش خوب جهت اطمینان از کارکرد صحیح AD این است که از قسمت Administrative tools ابزار ADUC (Active Directory Users and Computers) را اجرا کنید تا محیطی مانند 3-35 باز شود. توجه داشته باشید نامی را که به عنوان نام دامنه انتخاب کرده‌اید در سمت چپ پنجره قابل مشاهده باشد؛ همچنین با کلیک بر روی پوشه Domain Controllers باید نام سرور را در سمت راست ببینید و در صورتی که این دو مورد قابل مشاهده باشد AD بدون مشکل نصب و Promote شده است.

شکل 3-35

تست از طرف کلاینت‌ها

یکی از روش‌های تست AD این است که مطمئن شوید کلاینت‌ها می‌توانند منابع به اشتراک گذاشته شده را ببینند و از آن‌ها استفاده کنند. در برخی مواقع ممکن است که یکی از کلاینت‌ها نتواند به DC دسترسی پیدا کند در این حالت باید تنظیمات آدرس IP مربوط به کلاینت بررسی شود و مشکل برطرف گردد. در صورتی که هیچ‌کدام از کامپیوترهای کلاینت نتوانند به DC دسترسی پیدا کنند باید در تنظیمات AD، DNS و آدرس‌های IP سرور به دنبال مشکل باشید.

اتصال به دامنه

Join شدن به معنی متصل کردن یک کلاینت به دامنه جهت بهره‌مندی از سرویس‌ها و مزایای دامنه است.

در صورتی که AD به درستی نصب و Promote شده باشد سایر سرورها و کلاینت‌ها باید بتوانند به دامنه Join شوند. هنگامی که کلاینت‌ها با موفقیت به دامنه Join شدند باید قادر به مشاهده منابع AD از طریق My Network Place باشند. با انجام این آزمایش می‌توانید از نحوه کارکرد صحیح Active Directory و اتصالات شبکه‌ای مطمئن شوید.